Echipa B. a României a reuşit o performanţă strălucită

Toţi jucătorii tineri au dat deplină satisfacţie

Un mare reportaj telefonic dela corespondentul nostru special

(Continuare din pagina 1)

a venit la timp, înălţând enorm de mult prestigiul footballului românesc.

Felul cum au jucat echipierii noştri merită toate elogiile. De altfel toţi sportivii atenieni au dovedit-o din plin prin felul cum au ştiut să încurajeze echipa românească din momentul în care a condus cu 2—0. Echipa noastră a fost aplaudată la scena deschisă. Prin atitudinea avută spectatorii eleni au dovedit un spirit de sportivitate cum rar ne-a fost dat să vedem. Nu-i nici de mirare, căci echipa românească a jucat un match de zile mari. Apărarea şi înaintarea au conlucrat atât de bine, încât jocul prestat de teamul românesc a fost asemănător cu acela al unui cronometru. Angrenajul a fost perfect, totul a funcţionat cu precizie, fără să sufere din cauza vreunei defecţiuni. Chiar şi jucătorii cari au fost înlocuiţi au făcut un match la fel de bun şi înlocuirea lor nu a fost determinată pentru motive de ordine independente de joc. Astfel Mihăilescu a fost înlocuit pentru faptul că a suferit o lovire în cursul jocului, iar Pop şi Răşinaru au jucat succesiv pe simplul motiv că nu fusese stabilit încă dinainte de joc. Ambii au furnizat un joc superior.

MIAKIS

IMPRESIA IN PUBLIC A FOST EXCELENTA

Stadionul grupării Panathenaitos gemea de lume la ora începerii jocului. Peste 20.000 de spectatori veniseră să asiste la jocul dintre cele două formaţii. Faptul că se întâlneau în match semi-oficial, reprezentativele României şi Greciei determinau în opinia publică greacă un interes deosebit.

Recordul de spectatori a fost bătut şi ce este mai frumos pentru soccerul românesc este că toată lumea a fost cucerită de frumuseţea jocului furnizat de purtătorii culorilor bucureştene.

Aplauzele culese de jucătorii români vin să întărească spusele noastre.

Publicul grec aştepta o victorie a culorilor locale

Scorul obţinut de reprezentativa românească este atât de categoric, încât a întunecat în mod complect optimismul afişat înaintea jocului de marea majoritate a publicului, venit să aplaude o victorie a culorilor greceşti.

Deziluzia suferită din punctul de vedere al orgoliului naţional, a fost însă foarte recuperată de adevăraţii sportivi cari au fost încântaţi de jocul românilor.

Valoarea arătată de un Baratky, care s'a întrecut pe sine, de un Auer, un adevărat maestru al acestui joc, sau de Pal şi Duce, au satisfăcut şi pe cei mai exigenţi. De mult nu s'a mai văzut pe vre-o arenă ateniană un joc de factura aceluia prestat de echipa românească.

UNDE EŞTI TU FERENCVAROS SA VEZI JOC?

După pauză, când Românii au început să preia pe cont propriu jocul şi au desfăşurat întreaga gamă de subtilităţi, voci din public au început să încurajeze pe români şi între spectatori s'a răspândit cu iuţeala fulgerului următoarea întrebare: Unde eşti tu Ferencvaros, să vezi joc?

Se ştie că echipa campioană a Ungariei a poposit în cursul sărbătorilor la Atena, unde în prima zi a anului a recoltat o victorie mult discutată asupra Greciei cu 5-3. Acest rezultat a fost obţinut de maghiari cu preţul unor mari eforturi, în repriza secundă după ce la pauză Grecii conduceau cu 2-1.

CEA MAI FRUMOASA VICTORIE A ROMANIEI PE TEREN ATENIAN

Revenind la matchul dintre România—Grecia (cu toate că nu s'a jucat sub această titulatură oficială) putem spune că este cea mai frumoasă victorie a României obţinută pe teren atenian. De mult am mai învins la Atena cu 4:2, iar altădată am terminat la egalitate (2-2); niciodată nu am câştigat atât de categoric, afară numai de matchul jucat la Bucureşti, când România a câştigat cu 8:1.

Pe acele timpuri exista un Wetzer, care a înspăimântat pe Greci, de data aceasta însă România a câştigat chiar la Atena cu 4:0, şi ceea ce este mai semnificativ este că toată echipa a jucat excepţional. Bineînţeles au fost şi câteva vedete cari au depăşit prin tehnică şi rutină. Baratky, Auer, Pal şi Duce au fost eroii acestei partide memorabile, dar toţi ceilalţi au contribuit în egală măsură cu vedetele la obţinerea acestei mari victorii

Consideraţiuni de ordin tehnic şi tactic

Vom insista în rândurile ce urmează asupra valorii acestei performanţe din punct de vedere tehnic şi tactic.

Bucureştiul a jucat în echipă mare. A dovedit-o în timpul celor 90 de minute ale matchului.

In prima repriză, după ce a avut un început cam timid nefiind acomodată cu terenul tare ale Atenei, şi-a revenit, şi punctul înscris de Baratky în minutul 4 al partidei, a făcut ca încrederea să crească între jucătorii români. De altfel, cu gândul victoriei au intrat cu toţi pe teren. Inceputul acesta fericit a contribuit însă în bună măsură la ridicarea enormă a moralului.

De aci şi până la sfârşit, Bucureştenii au jucat în ofensivă, dovedind din plin, că atunci când organizezi bine atacul, nu poţi pierde. Bineînţeles, că la jocul excelent furnizat de atacanţi cari au dovedit oarecare eficacitate, s'a adăugat impecabila comportare a apărării, care nu a lăsat nimic să treacă. Fundaşii şi mijlocaşii s'au întrecut pe ei înşişi. Deasemenea, excepţională a fost forma arătată de Sadowski.

Tactic, Românii au jucat cu patru înaintaşi şi patru mijlocaşi, Reuter fiind tipul interului rătăcitor. A funcţionat tot timpul şi la înaintare şi la apărare, aducând un aport extraordinar formaţiei româneşti.

Această formulă a dat roade excelente, grecii scăpând dela un scor mai mare numai datorită faptului că buturile elene au fost apărate de un Rimbas în zi mare.

MINISTRUL ATENEI A ASISTAT LA MATCH

La ora începerii peste 20.000 de oameni populau incintele arenei Panathenaikos.

In tribuna oficială au luat loc ministrul Atenei, d. Nedelcu, însărcinatul de afaceri al României şi cinatul de afaceri al României şi d. toate notabilităţile oraşului şi a forurilor sportive.

DESFAŞURAREA PARTIDEI

Jocul începe la ora 15, pe un teren bun, dar puţin cam tare, care desavantajează la început echipa românească.

Timp de 4 minute, echipa oaspeţilor trebue să-şi găsească cadenţa.

Primele patru minute de joc decurg în avantajul grecilor.

Reuter ajută mereu apărarea şi în minutul 4 de joc este în apropierea buturilor apărate de Sadowski.

REUTER PORNEŞTE ŞI BARATKY DESCHIDE SCORUL

Suntem în minutul 4 de joc, când Reuter luând balonul sacrifează pe adversari. Driblează doi adversari şi trece apoi balonul lui Baratky, care se apropie până la 16 metri, de unde cu un shoot plasat deschide scorul.

BUCUREŞTI CONDUCE CU 1—0

In public domneşte stupoarea, urmează un contra atac grec. Vikelides III preia o acţiune pe cont personal şi trage periculos la poartă, dar Sadowski apără. Grecii sunt mereu peste adversar şi Miakis îl obligă pe Sadowski să acorde corner. Rămâne însă neutilizat.

GICA POPESCU TRIMITE PESTE BARA

In minutul 7, Gică Popescu este bine lansat. Trece în viteză şi «e apropie de buturile lui Rimbas. Trage puternic însă balonul trece peste poartă.

Un minutul mai târziu Grecii obţin o nouă lovitură de colţ, care rămâne fără rezultat.

Arbitrul acordă în minutul 9 o lovitură liberă împotriva Bucureştiului la 30 de metri de poartă. Penalizarea este executată de Helmis II, dar balonul trece pe deasupra porţii.

UN OFF-SIDE IMAGINAR AL LUI BARATKY

Baratky primeşte un balon excelent în minutul 10, dar este oprit de arbitru pentru off-side. Este de altfel singura greşeală pe care a făcut-o arbitrul în tot decursul jocului.

GRECII ATACA FURIOS

Grecii atacă în trombă, dar apărarea românească este de fier. Nu se poate trece peste ea cu nici un chip.

BARATKY TRAGE PESTE BARA

In minutul 12, Baratky intră în careu şi trimite un shoot puternic peste bară.

Cele trei minute care urmează aparţin Grecilor.

O situaţie delicată este limpezită de Pop.

Până în minutul 31, ambele echipe domină cu alternanţă.

SOSEŞTE MINISTRUL ATENEI

In acest minut soseşte ministrul Atenei şi jocul este întrerupt. După puţin timp este reluat jocul şi Baratky dovedeşte clasa-i avansată, trecând prin întreaga apărare.

Rimbas plonjează curajos şi acordă corner.

MIHAILESCU ESTE RANIT ŞI INTRA AUER

In minutul 35, Mihăilescu este rănit şi părăseşte terenul, fiind înlocuit cu Auer.

Ultimele minute aduc câteva acţiuni periculoase ale lui Moldoveanu.

Repriza doua

Jocul reîncepe mult mai viu şi grecii atacă vehement. In minutul 53, Vikelides III este în poziţie excelentă, dar Sadowsky apără o situaţie foarte grea.

Gică Popescu, bine lansat, produce panică în careul advers şi trage puternic. Rimbas acordă corner.

AUER INSCRIE AL DOILEA PUNCT

Auer trece peste mijlocaşi şi în minutul 61 cu un shoot plasat, care nu mai lasă nici-o speranţă lui Rimbas, înscrie cel de-al doilea punct al Bucureştiului.

BUCUREŞTII — COMBINATA GRECIEI 2—0

O BARA SALVEAZA PE GRECI

Un minut mai târziu, Baratky trage puternic. Punctul pare inevitabil, dar balonul se loveşte de bară salvând buturile Greciei de un nou punct.

RIMBAS.

In minutul 62, Gică Popescu trece de mijlocaşul adversar şi centrează precis, dar nu este nimeni care să reia.

BARATKY INSCRIE AL TREILEA PUNCT

Din nou, Gică Popescu îşi face cursa sa obicinuită şi centrează precis.

Baratky reia splendid de la 12 metri şi înscrie imparabil.

BUCUREŞTI — ATENA PIREU 3—0

Jocul decurge acum în nota de netă superioritate a Românilor. Publicul încurajează incontinu pe reprezentanţii noştri şi iată că scorul final este stabilit în minutul 84.

BARATKY STABILEŞTE SCORUL FINAL

Auer cu rutina-i caracteristică, se debarasează de adversari şi trece balonul lui Baratky. Acesta flintează şi sare peste balon, ca apoi cu un shoot imparabil să înscrie cel de-al patrulea punct.

Cu acest rezultat, jocul i-a sfârşit în aplauzele publicului.

ECHIPELE

BUCUREŞTI: (Tricouri roşii, chiloţi albaştri): *Sadowski, Duce, Lengheriu, Pal, Pop (Răşinaru), Costea, Moldoveanu, Mihăilescu (Auer), Baratki, Reuter, Gică Popescu.*

Atena - Pireu - Salonic: *Rimbas, Gasparis, Papadopulos, Kondiclis, Helmis II Ramundos, Miakis, Maropulos, Vikelides III, Simeonides, Tzoutzos.*

MINISTRUL ATENEI FELICITA ECHIPA ROMANEASCA

La sfârşitul jocului, în cabină a venit ministrul Atenei, care impresionat de jocul oaspeţilor, a ţinut să felicite pe jucătorii români şi pe conducătorii expediţiei.

Un triplu «Trăiască» a pus capăt acestei manifestaţii, care a ţinut să remarce frumuseţea performanţei româneşti.

Cum s'au comportat

SADOWSKI a făcut o partidă bună; atent, totdeauna bine plasat şi cu intervenţii oportune a fost de neînvins pentru shooturile atacanţilor greci.

Două plonjoane în picioarele înaintaşilor adverşi şi un reflex extraordinar, cu care a salvat un gol sigur, i-au adus juventistului ropote de aplauze.

DUCE a făcut din nou dovada excelenţei sale clase; sigur pe om şi pe balon, cu degajări lungi şi curate a fost pentru Sadowski un bun protector.

LENGHERIU l-a secundat cu mult succes; dur, nu brutal, cu intervenţii prompte şi degajări lungi, masivul fundaş stânga a distrus multe din acţiunile periculoase ale grecilor.

PAL s'a acoperit de glorie; a făcut ieri una dintre cele mai bune partide din carieră. Mănăstureanul, s'a plasat minunat, a servit atacul cu mingi mai distribuite cu o adresă perfectă şi a oprit de cele mai multe ori pe omul din faţă.

Forma pe care l'al a prestat-o în tot timpul turneului şi care a culminat cu partida de ieri, l-au clasat în mod cert, titular în reprezentativa României.

POP, a condus linia intermediară în primele 45 de minute. Jocul său ofensiv cu deschideri lungi pe extreme a fost de mare folos echipei.

Blondul clujean a fost printre puţinii români cari au depăşit la jocul de cap pe eleni.

RAŞINARU care a intrat după pauză, s'a comportat tot atât de frumos ca ca şi Pop. Are meritul de a fi anihilat complet pe Vikelides III.

COSTEA s'a comportat onorabil. A făcut jocul halfului politist, aceasta pentru că, a avut de marcat pe cel mai periculos înaintaş grec: Miakis.

Condiţia sa fizică dublată de ambiţia pe care a pus-o în joc, au fost factori cari i-au ajutat să ţină în şah pe rapidul extrem grec.

MOLDOVEANU în postul de extremă a dat deplină satisfacţie; a driblat frumos, a centrat cu precizie şi a combinat inteligent cu interul său.

MIHAILESCU atât timp cât a jucat, a depus o activitate laborioasă. A culeş mingi din centrul terenului pe cari le-a distribuit cu o rară dexteritate. In careul grec a fost agresiv şi bine intenţionat.

Auer şi Baratky autorii celor patru puncte

AUER înlocuitorul universitarului a făcut un joc minunat. Acest fin dribleur şi mare tactician a fost omul dela care au pornit toate acţiunile noastre. A schimbat jocul după ce atrăgea la el 3 şi chiar 4 adversari, lucru care i-a permis lui Baratky să înscrie două puncte Shooturile lui Rici, pornite ca din tun, şi trase cu o precizie extraordinară au produs multe emoţii asistenţei.

BARATKY a fost cel mai bun echipier al nostru şi în acelaş timp regele terenului. Calificativul formidabil, se pare că nu este suficient pentru a ilustra jocul înaintaşului român.

Gussi, după însăşi spusele lui a făcut cel mai bun match din îndelungata-i carieră! A jucat de o aşa manieră încât spectatorii l-au aplaudat frenetic în tot timpul disputei. De pe urma acestei magnifice dispoziţii de joc a românului, care a dat la iveală toate tainele sportului cu balonul rotund a avut de suferit centrul half al echipei greceşti Helmis II. Acesta prins în vârtejul jocului prestat de Baratky, Auer şi Reuter a alergat tot timpul ca un biet fluture după o floare.

REUTER în nota partidelor din Turcia; adică excelent. A jonglat cu adversarii direcţi şi s'a integrat perfect mecanismului echipei. A muncit enorm, cel mai mult din cei 22 de jucători. Timişoreanul, în momentele de dominare ale Greciei, a conlucrat perfect cu linia intermediară căreia i-a fost de un real folos.

Când echipa noastră era în ofensivă, Reuter a ştiut să-şi pună partenerii în poziţii extrem de favorabile.

GICA POPESCU a fost şi el la înălţimea celorlalţi atacanţi; rapid şi în mare formă de dribling a găsit în Remundos un obstacol uşor de trecut. Cu toate că a fost urmărit de ghinion la shoot, a centrat perfect, dând nenumărate ocazii lui Baratky să-şi demonstreze forma-i admirabilă.

RIMBAS CEL MAI BUN JUCATOR GREC

RIMBAS portarul gazdelor, a fost de departe cel mai bun jucător grec. Vechea noastră cunoştinţă cunoaşte forma care l-a decretat în 1933, cel mai bun portar din Balcani.

Lui i se datoreşte scorul... redus al partidei. Spunem acest lucru, deoarece corespondentul nostru ne-a informat că, cu un alt portar, Grecia ar fi pierdut la 7-8 puncte diferenţă.

GASPARIS a făcut o partidă bună, fără însă să strălucească.

PAPADOPULOS destul de bun, cu intrări precise la om; a fost depăşit însă de tehnica şi iuţeala grozavă cu care au jucat cei cinci înaintaşi români.

KONDILIS jucător tânăr şi neexperimentat n'a putut face faţă jocului superior practicat de români.

HELMIS II, deşi a făcut eforturi disperate, n'a putut fi o piedică prea mare pentru tripleta echipei noastre.

REMUNDOS, deşi rapid şi dotat cu mult nerv, n'a putut ţine piept lui Popescu în zilele sale bune.

MIAKIS sever marcat de Costea, n'a dat nici pe departe randamentul la care se aşteptau compatrioţii săi.

MARAPULDS, cu toate că a muncit foarte mult, n'a fost de folos echipei sale. S'a plasat totdeauna greşit, a tras prost şi a încercat să ia toate acţiunile pe cont propriu.

VIKELIDES III a fost singurul atacant care a corespuns. A servit partenerilor multe mingi bune şi a periclitat serios în câteva rânduri buturile apărate de Sadowski.

SIMIONIDES, bătrânul internaţional a răspuns misiunei care i s'a încredinţat de aşa o manieră cum nici selecţionerii nu s'au aşteptat.

TZANTZOS, un alt «mânz» al echipei, n'a corespuns. A fost slab, chiar foarte slab.

Aceasta pentru un singur motiv. A avut adversar direct pe cel mai bun jucător din liniile intermediare: Pal.

UN ARBITRU EXCELENT

Partida a fost condusă de către d. Hiopulos. Pătruns de pură obiectivitate, d-sa a reuşit—şi acest lucru este foarte rar—să mulţumească atât echipele cât şi pe spectatori.

N'a intervenit decât în foarte puţine ocazii şi atunci a dictat decizii cări au fost primite fără murmur de combatanţi.

CATEVA DECLARAŢII

Imediat după match d. dr. Virgil Stelea, conducătorul expediţiei ne-a făcut următoarea declaraţie:

— Selecţionata a făcut o partidă mare; toţi dar absolut toţi jucătorii merită în egală măsură elogii pentru victoria obţinută.

Cred că turneul pe care-l efectuăm a simplificat enorm problema selecţionării echipei României. In ce mă priveşte îmi place să cred că, adevărata echipă naţională a României se găseşte actualmente în turneu prin Orient.

D. Constantin Ursache, conducătorul tehnic, a spus următoarele:

— Nu mi-am închipuit că echipa noastră va realiza un scor atât de mare. Toţi jucătorii au dat deplină satisfacţie deoarece au fost pătrunşi de importanţa disputei.

Dacă băeţii vor juca şi mai departe ca astăzi, cred că, ne vom întoarce neînvinşi din turneu.

Tribulaţiile echipei naţionale de football

Trei goaluri pornite toate din acelaş magic vârf de gheată...

La 21 Aprilie 1929, Ciolac aduce o mare victorie României: 3-0 asupra Bulgariei

de Silviu Herescu şi M. Silvian

Una mie nouă sute douăzeci şi nouă.

Sunt zece ani de atunci.

Un deceniu.

Intr'un deceniu se realizează progrese impresionante după cum se pot înregistra prăbuşiri iremediabile.

Ce drum a urmat echipa naţională a României?

Niciunul.

In 1938, anul trecut, teamul nostru reprezentativ a dat spectacole cu mult sub reuşita celor date cu zece ani în urmă; în acelaş timp, în 1937, unsprezecele naţional făcea câteva partide memorabile.

In orice caz însă, punctul de vedere tactic exista — aşa cum nu exista astăzi — în primul an al deceniului care s'a sfârşit cu 1938.

Ca exemplu tipic se oferă matchul România—Bulgaria jucat la Bucureşti la 21 Aprilie 1929.

Matchul ne găsea într'o perioadă destul de dificilă.

Trei din marii maeştri ai footballului românesc renunţaseră la gloria de a mai lupta pentru ridicarea prestigiului sportiv naţional.

Clasa lor excepţională nu putea accepta să rămână nevalorificată proporţional.

Chinezul îşi plătea jucătorii. Dar salariile sale nu se comparau cu celo plătite de cluburile maghiare care traversau o perioadă de entuziasmantă strălucire financiară.

Aşa dar Strock, Auer şi Wetzer I au luat drumul Budapestei.

Dar, ceiace era într'adevăr reprobabil, n'au făcut-o cinstit. Pe faţă. Au dispărut într'o noapte, având ca unice bagaje ghetele de football şi... talentul.

Procedeul a fost vehement condamnat de tot ceiace era sportiv, iar ziarele au găsit celor trei fugari calificativul cel mai aproape de adevăr: *dezertori.*

Semnificaţia cuvântului cuprindea mai mult decât *dezerţiunea sportivă.* Strock, Auer şi Wetzer *n'aveau în momentul plecării nicio situaţie militară.*

Nu se vor mai înapoia, desigur. Nici nu mai este nevoe de ei. Echipa naţională nu-i mai revendică.

Regretatul Guga, internaţional cu state de servicii în reprezentativă a pus problema şi mai categoric: *«Echipă naţională cu preponderenţă românească».* Opinia nu era nu mai a sa. Şi-a însuşit-o şi o parte din oficialitate care pentru a-şi putea traduce în fapt intenţiile avea nevoe de un îndreptar.

Indreptar pe care l-a oferit matchul trial Timişoara—Bucureşti câştigat de oaspeţi cu 2—1, după ce o repriză întreagă conducerea fusese a bucureştenilor. In orice caz regăţenii făcuseră o partidă care a depăşit cu mult orice aşteptări. Ba, câţiva dintre ei se dovediseră superiori celor de dincolo.

Astfel juventistul Stoian, câştigase categoric duelul cu uriaşul Tranistra dela Timişoara. Era sobru, foarte curagios şi în plus, dornic să se afirme.

Odată cu el s'au impus Russen şi Fronio, jucători ai Unirii Tricolor, Ilie Subăşanu shooteurul irezistibil al Olimpiei şi aripa stângă a Juventusului, Vasile Cristescu.

Echipa a căpătat înfăţişarea: Stoian (Juventus); Steiner (Chinezul); Madarasz (Banatul); Russen (Unirea Tr.); Vogl (Chinezul); Ciolac (Banatul); Boroş (Colţea-Braşov), Sepi (Banatul); Subăşanu (Olimpia); Fronio (Unirea Tr.); Cristescu (Juventus).

UN OM—O VICTORIE

Erau aşa dar cinci bucureşteni în echipa naţională!

Intr'adevăr un act de curaj.

Va da rezultate bune?

Vom vedea.

In orice caz, rezultatele financiare au fost cu mult peste orice previziuni.

Zece mii de spectatori se înghesuiau în tribuna şi peluza (atât de puţin primitoare totuşi) a Stadionului O. N. E. F.

O mare de capete — pentru vremea aceia.

O mare de capete venită să asiste la victoria culorilor naţionale.

Victoria s'a produs, dar nu fără preambulul emoţiilor tradiţionale.

O primă emoţie a fost după chiar primul sfert de oră al jocului când, în plin galop spre poarta lui Maznicoff, Sepi s'a pomenit prăvălit.

Vuetul mulţimii revoltate a acoperit semnalul arbitrului Ivancici.

In momentul însă când Subăşanu a pus balonul pe punctul de «11 metri» publicul a înţeles. Va fi goal.

Stadionul s'a cufundat în tăcere.

O tăcere imensă.

Nimeni n'a auzit schimbul de cuvinte dintre cei doi internaţionali care-şi disputau onoarea de a înscrie *Goalul,* goalul care ne va deschide porţile victoriei.

— Trag eu, Fronio.

— Trag eu, Ilie.

Intervenţia lui Vogl, căpitan cu autoritate indiscutabilă a lichidat incidentul.

— Să bată Fronio.

Dar, cum se întâmplă în majoritatea cazurilor în momente hotărîtoare, marele specialist al penaltyurilor a ratat.

Mingea a ocolit iremediabil poarta stârnind rumoare în tribune şi scoţând (sufleteşte) din luptă, pe cel ce prin neputinţa sa, împiedicase victoria României.

Din minutul acela, Fronio n'a mai existat pe teren. Nu mai putea face nimic — covârşit sub acuzaţia tacită a mulţimii căreia nu ştiuse să-i câştige dragostea.

La pauză, Fronio a anunţat cu voce sugrumată pe d. Luchide:

— Nu mai joc. Schimbaţi-mă.

A fost schimbat. Locul său s'a încredinţat venusistului Mircea Nicolaescu, a cărui tehnică nu se ridică la cine ştie ce înălţime — dar care prin ambiţie şi suflet merită această onoare.

Şi într'advăr atacul României s'a înviorat simţitor. Subăşanu schimbă foarte reuşit cu Nicolaescu iar Cristescu a câştigat o dispoziţie extraordinară.

Dar — ceeace-i inexplicabil — nu se înscriu goaluri. O dominare care ameninţa să-şi prelungească sterilitatea până la fluerul final.

Driblingurile lui Ilie sunt inutile. Demarajele lui Boroş fără eficacitate. Cursele lui Cristescu zadarnice. Şi, poftim, după douăzeci de minute de joc, Mircea Nicolaescu, şchioapătă. A fost lovit şi părăseşte terenul. Ciolac foloseşte ocazia şi îi ia ocul în atac iar linia de halfi este complectată cu Borbil.

Poate şi dorinţa de a-şi răzbuna camaradul lovit, dar mai mult rutina lui Ciolac au produs un reviriment formidabil în echipa României.

Ghiţă şi Ilie au o poftă de a marca goaluri care e imposibil să nu le aducă.

Un shoot sec al lui Ciolac a deschis scorul.

Urale nesfârşite.

Al doilea goal — înscris de acelaş vârf de gheată — fericit inspirat precede cu trei minute pe al treilea, datorit tot magicianului acesta tuciuriu dela Banatul.

România — Bulgaria: trei:zero. Trei goaluri în cinci minute.

O mare victorie a lui Ghiţă Ciolac.

(Continuarea mâine)

DE CE JOACA TOLDI „TARE"

Ziarul «Atletizmos» din Atena publică un interview cu renumitul jucător al Ferencvarosului, internaţionalul Toldi.

Ziaristul l'a întrebat pe Toldi care este cauza că are o faimă internaţională atât de rea.

— E o poveste, a răspuns Toldi. E fapt că îmi place jocul tare, dar nu sunt brutal. Niciodată n'am lovit în mod intenţional pe un adversar. Eu am un corp mare şi e natural, că la ciocnirile cu adversarii de statură mai slabă, eu să fiu superior.

Faima mea rea în Europa se explică prin faptul că arbitrii din Europa Centrală interpretează greşit regulamentul la jocul de corp şi la faulturi.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.